DIE STERRELAER.

Die nag span nou sy sterrelaer uit.
Groot tente word die eerste opgeslaan
Om in die wye kampement die lyn
En plek te vind waar elke tent sal staan.

En middeldeur, waar meeste tente is,
Loop wyd, van end tot end, die hemelstraat,
Oorwasem deur 'n melkwit deinsigheid,
In aanskyn soos die vroeë dageraad.

Laag waar die son se poort al donker is
En waar dié straat tot aan die einder raak,
Verskyn die aandster as die brandwag wat
Die ingang van die laer streng bewaak.

TOTIUS.